

A SORBAN HARMADIKNAK...

Örömmel olvastam volt csoporttársaim írását a Fiatal Nevelők Fóruma rovatban és bennem is feltámadt a közlési vágy, hogy leírjam azt, amit a munkában eltöltött majdnem egy esztendő alatt tapasztaltam.

Társaimhoz hasonlóan magam is matematika—műszaki szakos tanár vagyok. Kisújszálláson tanítok egy most körzetesített iskolában. Ez önmagában igen sok problémát jelent. Mind oktatási, mind nevelési szempontból. Nehéz dolog egy-közösségbe forrasztani az „öslakókat” a most érkezett, kicsit vadóc tanyai gyerekekkel. A gyakorlati foglalkozás tanítása külön gondot jelent, hiszen az új diákok azelőtt ilyen tárgyat nem tanultak. Iskolánkban nyolc éve folyik a munkára nevelés rendszeres formában. A szerzőmellátottság jó. Ennek ellenére szinte megoldhatatlan problémának tűnt év elején a különböző tudásszintű tanulók oktatása. Nehéz, megfeszített munkával azonban úgy érzem sikerült év végére elérni mind elméleti, mind gyakorlati vonalon a tudás-mércék azonosítását. Eleinte természetesen voltak „furcsa” dolgok is: olyan anyagot kellett tanítanom nyolcadikban, amit rendszeres körülmények között egy ötödikesnek is tudnia kell. Olyan munkadarabokat is be kellett iktatnom, amelyek bizonyos mértékig áthidalják az ismeretkülönbségeket. Itt a műszaki szakirodalom volt segítségemre.

Ennek kapcsán tenném meg azt az észrevételemet, hogy a szakkönyvek forgatására az eddiginél nagyobb mértékben érdemes lenne rászoktatni a tanárjelölteket, hogy már a főiskolán megszokják azok használatát. Innen tudunk legkönnyebben jó ötleteket sze-

rezni és biztosítani a gyakorlati foglalkozás tanításának változatosságát. Legjobban elérhető a — tanári kézikönyvekben kívül, amelyeket kezdünk lassan „kinőni”, — A Kis Technikus sorozat könyvei. Nagyon ügyesen használható a Csapó—Halász féle Politechnikai Kézikönyv. Nemcsak az anyag-, áru- és gyártásismeret szerepel lapjain, de a tanításra kerülő ismeretanyag szinte teljes egészében.

A főiskolán a — műszaki tanszéken — folyó módszertani gyakorlatokról társaim mindent leírtak. A közvetlen napi munkában tényleg az itt szerzett manuális készségek, s nem utolsósorban az elkészített mintadarábok, óravázlatok segítenek a legjobban. Véleményem szerint is azonban a hetedik-nyolcadikos tantervi anyag feldolgozására több időt kellene fordítani.

Végül még egy gondolatot. Mivel sokan kerülhetnek hozzám hasonló helyzetbe, célszerűnek látnám, már a főiskolán megbeszélni a *műhelytervezés* nem is olyan egyszerű menetét.

A szerszámkarbantartásról még annyit: a szakköri munkatervbe remekül beilleszthető és a gyerekek kellő ráhangolás után szívesen csinálják.

Összegezve eddigi tapasztalataimat: jónak, a napi munkához közelállónak tartom a műszaki tanszéken folyó képzést. Remélem, hogy egy-két kis észrevétellel én is segíthettem, hogy ez a jövőben méginkább így legyen!

B. Kovács István

általános iskolai tanár. Kisújszállás

